

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2015. gada 13. martā iesniedza Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Apvienotā Karaliste) – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs/ National Exhibition Centre Limited

(Lieta C-130/15)

(2015/C 190/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītājs: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Atbildētājs: National Exhibition Centre Limited

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Attiecībā uz Padomes Direktīvas 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (turpmāk tekstā – “Sestā direktīva”) ⁽¹⁾, 13. panta B daļas d) punkta 3. apakšpunktā paredzēto atbrīvojumu no PVN, kā Tiesa to ir interpretējusi spriedumā SDC (C-2/95, EU:C:1997:278), kādi ir attiecīgie principi, kas būtu jāpiemēro, lai noteiktu, vai pakalpojumam ir, vai nav “mērķis pārskaitīt naudas līdzekļus un radīt juridiskās un finansiālās situācijas izmaiņas” minētā sprieduma 66. punkta izpratnē? Konkrēti:
  - 1.1. Vai atbrīvojums ir piemērojams tādām pakalpojumiem, kas sniedz nodokļa maksātājs šajā lietā, kura ietvaros nodokļa maksātājs neveic tā kontrolē esošo kontu debitēšanu vai kreditēšanu, tomēr kurš gadījumā, ja notiek naudas līdzekļu pārskaitīšana, var būt iemesls pārskaitījumam, ko veic neatkarīga finanšu iestāde?
  - 1.2. Ja maksājums tiek veikts ar kredītkarti vai debetkarti, vai atbilde uz 1.1. jautājumu ir atkarīga no tā, vai pats pakalpojumu sniedzējs autorizācijas kodus iegūst tieši no kartes īpašnieka bankas, vai arī šos kodus iegūst caur savu saņēmējbanku?
  - 1.3. Kādi faktori atšķir a) pakalpojumu, kas ietver finanšu informācijas sniegšanu, bez kuras maksājums netiktu veikts, uz kuru neattiecas atbrīvojums (kā tas ir spriedumā *Nordea Pankki Suomi*, (C-350/10, EU:C:2011:532)), no b) datu apstrādes pakalpojuma, kas ietiek mē naudas līdzekļu pārskaitīšanu un ko Tiesa tāpēc identificēja kā tādu, kas var ietilpt atbrīvojuma piemērošanas jomā (kā tas ir sprieduma SDC 66. punktā)?

- 2) Kādi ir attiecīgie principi, kas jāpiemēro, lai noteiktu, vai tāds pakalpojums, kādu šajā lietā sniedz nodokļa maksātājs, ietilpst “parādu piedziņas”, kas ir izslēgta no Sestās Direktīvas 13. panta B daļas d) punkta 3) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma, piemērošanas jomā? Konkrēti, vai īpašā veidā izdarīta maksājuma (proti, ar kredītkarti vai debetkarti) apstrādes pakalpojums atbilstoši spriedumā *Axa UK* (C-175/09, EU:C:2010:646) noteiktajiem principiem būtu jāuzskata par “parādu piedziņu” apstākļos, kuros šis pakalpojums tika sniegts personai, kuras labā šis maksājums tika veikts, (proti, tai, kura saņem maksājumu), un vai šis pakalpojums būtu uzskatāms par “parādu piedziņu” arī apstākļos, kuros šis pakalpojums tiek sniegts personai, kurai maksājums jāveic (proti, maksātājam)? Turklāt, vai šīs lietas apstākļos vispār pastāv “parāds”, kas būtu “jāpiedzen”?

⁽¹⁾ OV L 145, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2015. gada 22. janvāra spriedumu lietā T-140/12 *Teva Pharma BV un Teva Pharmaceuticals Europe BV*/Eiropas Zāļu aģentūra (EZA) 2015. gada 23. martā iesniedza *Teva Pharma BV un Teva Pharmaceuticals Europe BV*

(Lieta C-138/15 P)

(2015/C 190/03)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Teva Pharma BV un Teva Pharmaceuticals Europe BV* (pārstāvji – *G. Morgan, Solicitor, K. Bacon, Barrister un E. S. Mackenzie, Solicitor*)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Zāļu aģentūra (EZA) un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas spriedumu;
- atcelt EZA lēmumu, kas ietverts 2012. gada 24. janvāra vēstulē, ar ko tiek atteikts apstiprināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tirdzniecības atļaujas pieteikumu;
- piespriest EZA atļūdināt apelācijas sūdzības iesniedzējas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzējas norāda vienīgo apelācijas pamatu – apstākli, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Regulas (EK) Nr. 141/2000 8. pantu ⁽¹⁾. Tiek norādīts uz trim atšķirīgām kļūdām tiesību piemērošanā. Pirmkārt, tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi 8. panta 3. punktu, to aplūkojot kopā ar 8. panta 1. punktu, jo tā nav izvērtējusi to, ka otro līdzīgu zāļu reti sastopamu slimību ārstēšanai versija, kas bija atļautas atbilstoši atkāpei 8. panta 3. punktā, nevar būt tirgus izņēmuma piešķiršanas pamatā, kurš ir piešķirts pirmajai zāļu reti sastopamu slimību ārstēšanai versijai atbilstoši 8. panta 1. punktam.

Otrkārt, tā kļūdīgās, secinot, ka tās sniegtajai 8. panta interpretācijai nav ietekmes uz tirgus izņēmuma pagarinājumu, kas ir piešķirts pirmajām zālēm.